

Hálvttannaðhundrað vilja búgva heitari

Játtanin til bjálvingarlánini er uppi — nú má bíðast til eftir 1. apríl

Ikki færri enn 152 pensiónistar hava søkt um at fáa lán til at bjálva sethús sínir við, síðan lögtingið í fjór samtykti lógina um bjálvingargrunn.

Av teimum, sum hava søkt, og hvørs umsóknir eru viðgjörðar, eru bert eini tjúgu, sum ikki hava fingið játtan um bjálvingarlán, upplýsir Trúgví Strøm, á Almannaðstovuni.

Upphæddin, pensiónisturin kann fáa, er 25.000 kr. Henda upphæddin kann — umframt til vanligu bjálving — eisini brúkast til útskiftan av vindeygum, um metingarmenninir kunnu góðtaka hesa ætlanina sum lið í eini bjálving.

Tað ber sjálvandi til at fáa eina minni játtan, men røkka tey 25.000 kr. ikki til, so kann pensiónisturin skóga Húsálansgrunnin um eitt iskoytislán.

Øll kunnu ikki fáa

Tað ber kortini ikki til hjá øllum at fáa. Er inntøkan ov stór, ella stendur ov nógv á banka- ella spari-kassabókini, so kann saks- viðgerarin á Almannaðstovuni koma til ta niður- støðu, at bjálvingarlán kann ikki latast. Heldur ikki kann lán latast, um onnur fólk — t.d. vaks- in børn við inntøku — búgva inni hjá pensiónistinum.

Trúgví Strøm upplýsir, at í samband við reiða pen- ingaogn hevur Almanna- stovnan hildið seg til eina ávísu upphædd, tá talan hevur verið um at nokta bjálvingarlán, meðan ein meting liggur til grund, tá støða verður tikin til inn- tøkuvíðurskiftini.

Markini

Er peningaognin meira enn 33.000 kr. hjá einum stakum pensiónisti, kann viðkomandi ikki rokna við

bjálvingarláni. Fer ognin hjá hjúnum upp um einar 37.000 kr., fáa tey ikki lán.

Hinvegin er einki inn- tøkumark sett. Her kemur eisini inn í myndina, hvønn pensiónist talan er um — fólka-, avlams- ella einkjupensiónist — aldur o.a. Hevur ein yngri pen- siónistur eina minni inntøku umframt pensiónina, kann við- komandi ikki rokna við bjálvingarláni. Er aftur imóti talan um eldri persón við eini hampiligari úrtøku, so liggur markið, fyri at kunna fáa bjál- vingarlán, hægri.

Í teimum førum, Al- mannastovan hevur nokt- að lán, hevur annaðhvørt peningaognin verið ov stór, ella hevur inntøkan verið í hægri lagi — upp imóti ella um 100.000 kr. og meira. Aðrar grundir fyri at nokta láni hevur verið, at skyldfólk búgva fast hjá pensiónistinum,

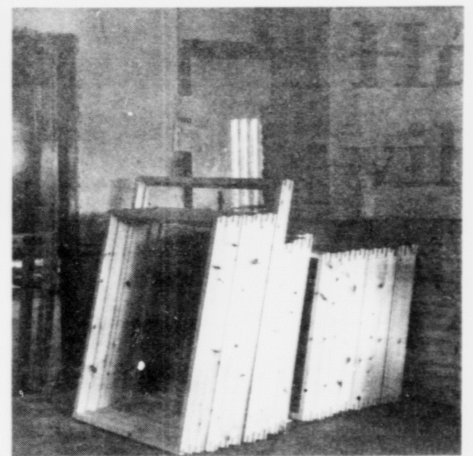
ella tí viðkomandi ikki eigur ognina.

Tekur nakrar mánaðir

Tað tekur einar tveir mánaðir frá tí at ein pen- siónistur søkir um bjál- vingarlán, til ein játtan er tøk. Fyrst kannar Al- mannastovan á tings- ingarskrivstovuni, um viðkomandi eigur ognina. Tá henda vátanin er fingin, viðgerð Almanna- stovn umsóknina. Kann játtan gevast, fær umsøkjarin og Húsálans- grunnurin tað at vita. Húsálansgrunnurin sendir síðan sínar metingarmenn á staðið fyri at koma við síni meting. So skuldi alt verið í lagi og bjálvingar- lánið kann veitast.

Bert einaferð

Bjálvingarlán kann bert veitast einaferð. Tað skal

Bjálvingarlán kann eisini veitast til pensiónistar, sum ætla at skifta vindeyguni út

ikki gjaldast aftur, uttan tá húsið annaðhvørt skiftir eigara, ella tá búg- ið verður skift eftir andlát.

Peningurin, sum tá kemur inn, fer í bjál- vingarlánsgrunnin. Soleiðis skuldi grunnurin eftir- hondini fingið eitt sindur av peningi innaftur.

Sambært lögtingslógini skulu triggjar milliónir kr. árliga setast av á fimm figgjarlógum. Tá upphæddin er 25.000 kr. til

hvert lánið, kunnu stív- liga 100 lán latast árliga.

Kann klagast

Heldur ein lánsekjari, at hann ikki hevur fingið rætta viðferð, og metir seg hava verið til lán, kann við- komandi klaga til lands- stýrið. Higartil hevur landsstýrið ikki broytt av- gerðina, sum tikin er á Al- mannastovuni.

jo-mo

Vilhelm Johannesen:

Varð játtanin til fólka- pensión uppi: skuldi so útgjaldingin steðgað?

— Vit at læsa seg fastan í, at ein ávís upphædd skal haldast, setur landsstýrið sakleysum fólk knivín á barkan. Við at gera hetta revsar landsstýrið gomul og sjúk, sum hava brúk fyri heimahjálpin.

Sigur Vilhelm Johanne- sen, lögtingsmaður, í eini viðmerking til tað, eftirmaður hansara, Eilíf Samuelsen, landsstýris- maður í almannamálum, sigur við Dimmalætting týsdagin.

Við málagn sutt sigur Eilíf Samuelsen, at eingin hevur fingið knivín á barkan, sum Vilhelm Johannesen vísti á í Sosialinum leygardagin. Hinvegin sigur landsstýrismaðurin, at avsetta upphæddin skal haldast.

Og avsetta upphæddin, talan er um, er játtanin til

heimahjálpin í hesum figgjarárinum. Játtanin er ov litil í mun til tað, sum Heimahjálpin hevur havt brúk fyri.

Jólabrævið

Tí sendi Almannaðstovan eitt bræv til kommunu- læknar og eftirlitskvinnur hjá Heimahjálpinum fyrri jól. Har verður boðað frá spar- ingum: eingin nýggjur má fáa heimahjálp, og tey, sum fáa hjálp, skulu ikki hava meiri hjálp. Orsøkin er hon, at játtanin er við at vera uppi hóast sparsemi.

Men ikki nóg mikið við hesum avleiðingunum tað ið eftir er av hesum figg- jarárinum. Avleiðingarnar ganga eisini inn í komandi figgjarár, tí Heimahjálpin fær ikki tað, hon metir vera neyðugt, um hjálpin

skal virka eftir ætlan.

Ynskið hjá Heimahjál- pin til komandi figgjarlóg var 18 mill. kr., men lands- stýrið hevur skorið upphæddina niður til 15 mill. kr. Tað er eisini við hesi avgerðini hjá lands- stýrinum sum grund, at «jólabrævið» til tey eldru er skrivað.

Avgerðin tápulig

— Tað má tykjast heilt órimuligt, at hesi sakleysu fólk skulu revsast, tí stovnurin í hesum figgjar- árinum metti skeivt, við tí úrsliti, at játtanin ikki røkkur til, sigur Vilhelm Johannesen.

Fyrirverandi lands- stýrismaðurin heldur av- gerðina hjá landsstýrinum verða tápuliga og tekur sum dømi, um ov litit varð

sett av til fólkapensión á figgjarlógini og játtanin ikki rakk til:

— Tí, so skal man eftir teoriini hjá Eilífi Samuelsen halda uppat at gjalda fólkapensión, tá kanska einir tveir mánaðir eru eftir av figgjarárinum.

Vilhelm Johannesen heldur tí, at tað avgjørt er neyðugt við eini eyka- figgjarlóg, soleiðis at tað, sum skeivt er mett, kann rættast, og heimahjálpin virka eftir ætlan.

Dimmalætting endur- gevur Eilíf Samuelsen fyrri at siga, at «Bæði meðan Vilhelm Johannesen og aðrir sosialistar hava um- sitið sosialmál í landsstý- rinum, hevur tað ikki verið so umráðandi, at avsettar upphæddir hava verið hildnar. Tað er nakað sum týðir uppá, at teir hava

Heimahjálpin er rakt av skerjingum: tey, sum ikki hava fingið heimahjálp, kunnu ikki fáa. Og hevur onkur brúk fyri meiri hjálpi, so nyttar einki at biðja um tað

sett tölina í minna lagi uppá figgjarlógina, soleiðis at yvirtrekkini skuldu koma uppá eyka- figgjarlógina.

Vilhelm Johannesen sigur, at hetta er fullkomi- liga burturvið. Eins og nú komu stovnarir við sínum metingum, sum síðan vórðu viðgjörðir. Sumt varð skarvað. Annað varð hækkað.

— Men okkara manna- gongd var hon, at tá stovnur boðaði frá, at ein játtan ikki fór at røkka, legði landsstýrismaðurin,

málsøkið var undir, eitt uppskot fyrri landsstýrið um eina eykajáttan.

— Tók landsstýrið undir við tí, fór málið víðari til figgjarnevndina, og samtykti hon eisini eina eykajáttan, ja, so var ein slík til og stovnurin kundi arbeiða víðari.

— Hetta eigur lands- stýrið eisini at gera í hesum aktuella førinum, soleiðis at gomul og sjúk kunnu fáa ta heimahjálp, sum tey hava tørv á, slær Vilhelm Johannesen fast.

jo-mo